

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **H. B.**, zast. JUDr. Veronikou Pupalovou, advokátkou, se sídlem Májová 606/35, Cheb, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 4. 2025, č. j. MV-40942-4/SO-2025, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2025, č. j. 17 A 23/2025-11,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 22. 1. 2025 žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ministerstvo vnitra sdělilo žalobci přípisem ze dne 4. 2. 2025, že této žádosti nevyhovělo. Proti tomu se žalobce bránil žádostí o nové posouzení důvodů pro neudělení víza, v níž potvrdil, že žádostí o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění nepožadoval udělení dočasné ochrany. Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím nevyhověla žádosti, neboť je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou, kterou Krajský soud v Plzni shora označeným usnesením odmítl. Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, jež byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 9. 6. 2025.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal, že by byl stěžovatel osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích, neboť rozhodnutí žalované se netýká řízení ve věcech dočasné ochrany. Jak stěžovatel potvrdil v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, o dočasnou ochranu svojí žádostí neusiloval, přičemž správní orgány obou stupňů rozhodovaly v souladu se stěžovatelovou žádostí o splnění podmínek pro udělení dlouhodobého víza za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[6] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 6. 2025, č. j. 2 Azs 126/2025-11, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zároveň jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 16. 6. 2025. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 1. 7. 2025 (úterý). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě jeho nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu

